

**2001:45   Interpellation av Leif Rönngren (s) om kostnader
för införande av äldrepeng, kundvalsmodell,
valfrihetsrevolution, omsorgspeng, etc.**

Sedan årsskiftet har det nya systemet med omsorgspeng införts i Stockholm. I samband med införandet av denna "peng" har det framkommit att en majoritet av stadsdelarna i staden får ökade kostnader i samband med systemförändringen.

Vid en genomgång av stadsdelarnas olika verksamhetsprogram och åtgärder i samband med läges och åtgärdsredovisningarna har det tydligt framkommit att det generellt i staden saknas både personal och ekonomiska resurser för att klara av att möta behoven från en allt äldre befolkning. Det handlar både om ökning av antalet äldre men också om större och tyngre vård och omsorgsbehov.

Det som är mest uppseendeväckande är att flera stadsdelar nu redovisar ökade kostnader för införandet av "pengen" utan att fler omfattas av bistånd, utan att fler personal anställs, utan att personalens löner höjs mer än de avtalsenliga löneökningarna.

Ett tydligt exempel på detta är Kungsholmen. Det är en stadsdel med många privata utförare och entreprenörer samt många äldre. Stadsdelen redovisar en ökad kostnad för införandet av "pengen" med 19 miljoner kronor. Samtidigt prognostiserar förvaltningen en minskning av behovet motsvarande 4 % av totala hemtjänsttimmarerna.

Trots minskat behov ökar kostnaderna med 19 miljoner i förhållande till året innan. En rundringning visar att detta tyvärr inte är någonting unikt för Kungsholmen. För att klara de ökade kostnaderna genomförs restriktivare biståndsbedömningar, vilket i sin tur leder till sämre förutsättningar i valfrihet och möjligheten att klara sig själv i eget boende.

I debatten om införandet "pengen", i media, och i fullmäktige, har majoriteten hävdade att det;

1. Inte blir dyrare.
2. Ökar valfriheten.

3. Görs medvetna lönesatsningar.

4. Omfattar alla över 65 år.

Återkommande har siffran 300 miljoner kronor i kvalitetssatsningar nämnts. I beslutet om införande av äldrepenng var utgångspunkten att hela "reformen" skulle finansieras inom ram. Trots detta las inga medel i budget inför år 2002 för att finansiera ökade kostnader för äldrepenngen.

Med anledning av detta vill jag ställa följande frågor till ansvarigt borgarråd:

1. På vilket sätt leder äldrepenngen till löneökningar för personalen?
2. Hur mycket kostar äldrepenngen att administrera?
3. Anser Du att inskränkningarna i biståndsbedömningarna leder till ökad valfrihet?
4. Varför har informationen om omsorgspenngen gått till alla över 65 år trots att alla inte omfattas av "reformen"?
5. Skall de 300 miljonerna i budget för 2002 också täcka fördyringen i "pengsystemet"?

Stockholm den 17 december 2001

Leif Rönngren